

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/53/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010043
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3825010043.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, t. č. na slobode, trestne stíhaného pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.03.2026 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/2/2025 zo dňa 25.03.2025, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku sa v napadnutom rozsudku z r u š u j ú výroky o treste.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku

sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, t. č. na slobode

o d s u d z u j e

podľa § 213 odsek 1, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Tr. zákona sa obžalovanému A. B. ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil poškodenému A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. G. XXX, F. H., škodu vo výške 4.800 eur.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/2/2025 zo dňa 25.03.2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. (ďalej iba „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov na skutkovom základe, že obžalovaný v období mesiaca december 2021 telefonicky uzavrel dohodu s poškodeným A. E., na základe ktorej mu mal podľa jeho požiadaviek dodať v tom čase bližšie nešpecifikované osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat zo Spolkovej republiky Nemecko a za tým účelom aj prevziať od poškodeného dňa 19.01.2022 zálohu vo výške 3.000 eur a následne dňa 25.03.2022 sumu 3.000 eur, ktoré finančné prostriedky boli prostredníctvom prevodu z účtu poškodeného č. I.....XXXX pripísané na účet č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého disponentom bol v tom čase obžalovaný s tým, že následne ani po opakovanej komunikácii, vrátane nereagovania na pokusy

poškodeného o kontaktovanie telefonicky, formou SMS správ, prostredníctvom aplikácie WhatsApp a ani po uzavretí kúpnych zmlúv na osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, rok výroby 2014, tmavomodrej farby dňa 18.05.2022 medzi ním a poškodeným v Žiline predmetné vozidlo nedodal, poskytnuté finančné prostriedky nevrátil a tieto použil na presne nezistený účel pre vlastné potreby, čím poškodenému A. E. spôsobil škodu v celkovej výške 6.000 eur.

Za to mu bol podľa § 213 odsek 2 Tr. zákona, § 42 odsek 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 50 odsek 2 Tr. zákona bola obžalovanému súčasne uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil poškodenému škodu vo výške 4.800 eur.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Brezno č. 6T/84/2022 zo dňa 05.10.2022, právoplatný dňa 13.12.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V rámci adhézneho konania súd podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť uhradiť poškodenému A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. G. XXX, F. H., škodu vo výške 4.800 eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu písomne v zákonnej lehote dňa 28.03.2025 podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Prokurátor následne svoje odvolanie doplnil čo do dôvodov písomným podaním zo dňa 15.05.2025, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje

za nesprávny vo vzťahu k výroku o treste, keď je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady na ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému v trestnom rozkaze vo veci vedenej na okresnom súde v Brezne pod sp. zn. 6T/84/2022. Je toho názoru, že odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu v Žiline zo dňa 01.08.2022 v konaní pod sp. zn. 29T 46/2022 tvorí predel medzi vyššie spomínanou trestnou činnosťou obžalovaného, a to bez ohľadu na skutočnosť, že v prípade predmetného odsúdenia sa už na osobu obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. S uvedenou okolnosťou sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal, a preto v rozpore s ustanovením § 42 odsek 1 Tr. zákona ukladal obžalovanému súhrnný trest namiesto trestu samostatného. Z ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a sám postupom podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil podľa § 213 odsek 1, § 38 odsek 2,

§ 36 písm. l) Tr. zákona trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, ktorého výkon mu podľa § 49 odsek 1 písm. a), § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odloží na skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia a súčasne podľa § 50 odsek 2 Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil poškodenému spôsobenú škodu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, konanom za splnenia všetkých procesných zákonných podmienok, v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia vykázané uložením a lehota na prípravu na verejné zasadnutie u jeho osoby bola zachovaná, pričom svoju neúčasť neospravedlnil, prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava podaného odvolania a písomných dôvodov tohto odvolania a navrhuje rozhodnúť spôsobom tam uvedeným.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 25. marca 2026, na podklade podaného odvolania prokurátora preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutých výrokov o treste rozsudku prvostupňového okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku /v posudzovanom prípade výlučne iba z dôvodu podľa písm. c) citovaného ustanovenia/, vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa právoplatne prijal svojim uznesením na hlavnom pojednávaní uznanie viny obžalovaného, za splnenia zvyšných obligatórnych zákonných podmienok podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa síce nie úplne vhodne prijal vyhlásenie o vine (vzhľadom na pokračovanie v trestnej činnosti aj v období po podaní obžaloby), avšak následne po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o uznaní viny, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože tento svojim konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Nakoľko odvolací súd

v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil také chyby odvolaním nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátora (ktoré bolo prípustné, podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste) v zmysle § 317 odsek 1 Tr. poriadku len výroky o treste a dospel tak k záveru, že odvolanie prokurátora proti výrokom o treste je dôvodné.

Podľa obsahu odôvodnenia odvolania prokurátor podľa § 321 odsek 1 písm. d)

Tr. poriadku namietal porušenie ustanovení Tr. zákona v spojitosti s ukladaním súhrnného trestu, keď uvedený postup bol podľa jeho názoru v rozpore s Trestným zákonom.

Preskúmaním výrokov o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému, z podnetu podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, krajský súd dospel k nepochybnému záveru, že odvolanie prokurátora je skutočne dôvodné. Krajský súd konštatuje, že v čase rozhodovania krajského súdu nebolo možné vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu ukladať súhrnný trest už aj z dôvodu, že v uvedenej veci sa na osobu obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený (keď skúšobná doba uplynula 13.02.2024 a doposiaľ nebolo rozhodnuté o tom, že by sa obžalovaný v uvedenej veci neosvedčil) s prihliadnutím na to, že došlo k osvedčeniu jeho osoby zo zákona v zmysle § 50 odsek 5, príp. 6 Tr. zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné ukladať súhrnný trest vo vzťahu k skôr zahladenému odsúdeniu bolo potrebné po zrušení napadnutého rozsudku v časti uloženého trestu ukladať trest samostatný, a to podľa § 213 odsek 1 Tr. zákona v znení neskorších noviel, ktoré zodpovedá aktuálnemu právnenému posúdeniu konania obžalovaného v prejedávanej veci a je pre obžalovaného priaznivejšie ako právne posúdenie zodpovedajúce času spáchania trestnej činnosti. Krajský súd obžalovanému súladne s pôvodným rozhodnutím okresného súdu priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) (vzhľadom na postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti a preukázaný aj čiastočným uhradením spôsobenej škody) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona naviazanú na trestnú minulosť obžalovaného (odsúdenie Amtsgericht Flensburg z 31.05.2024 sp. zn. 111JS11122/24), pričom už nekonštatoval existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, keď obžalovaného odsudzoval iba za jeden trestný čin. Krajský súd sa následne stotožnil s okresným súdom v otázke voľby druhu primeraného trestu, keď obžalovanému v súlade so zásadami ukladania trestov uložil výchovný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom. Krajský súd v tomto smere,

s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a poznatky o osobe obžalovaného, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov za súčasného uloženia povinnosti, aby

v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil poškodenému trestnou činnosťou spôsobenú a doposiaľ neuhradenú škodu vo výške 4.800 eur. Odvolací súd obdobne ako súd okresný takýmto rozhodnutím vyjadril nádej pozitívnej prognózy správania sa obžalovaného do budúcnosti s tým záverom, že takto uložený trest môže byť účinnejší ako samotný výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu. Obžalovaný bude povinný okrem vedenia riadneho života nahradiť aj jeho trestnou činnosťou spôsobenú škodu. V prípade, ak na druhú stranu nebude viesť riadny život alebo rešpektovať súdom podľa § 50 odsek 2 Tr. zákona uloženú povinnosť, súd následne rozhodne o tom, že obžalovaný, ktorý bude v procesnom postavení odsúdeného, sa neosvedčil v skúšobnej dobe. Uvedené konštatovanie (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe) by potom následne znamenalo, že obžalovaný by si

trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený, skutočne vykonal.

Z týchto dôvodov krajský súd z podnetu dôvodne podaného odvolania prokurátora zrušil podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku v napadnutom rozsudku výroky o uloženom treste s tým, že na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.